

بارها و بارها در سمینارها، همایشها و کارگاههایی که برگزار می‌کنم با این سؤالات و ابهامات از سوی برخی از نمایندگان بیمه مواجه می‌شوم که دین مُبین اسلام، مراجع تقلید و فقهاء چه نقطه نظراتی درباره بیمه و بخصوص بیمه‌های عمر دارند. با اینکه پاسخ به این سؤال به صورت پراکنده در اینترنت یا سایر منابع و برخی کتب قید شده است اما همواره جای مقاله‌ای همانند آنچه در ادامه مطالعه خواهید نمود خالی بود.

قابل توجه است که محتوای زیر، توسط اینجانب، از منابع مختلف گردآوری شده است. اما از آنجایی که بسیاری از کلمات و اصطلاحات فقهی و شرعی، معمولاً توسط عموم، قابل درک نیستند، در لایه لای متن، هر جا که نیاز به ارائه توضیحات بیشتری احساس نمودم آن را با رجوع به منابع قابل استناد همراه نمودم.

امیدوارم ارائه این مقاله بتواند گره از مشکلات نمایندگان در مواجهه با مشتریانی که شباهت دینی و شرعی نسبت به بیمه و بخصوص نسبت به بیمه‌های عمر دارند بگشاید.

استفتائات (درخواست فتو) شغلها و درآمدها از آیت الله مکارم

اقسام بیمه:

1. بیمه عمر

سؤال: در قراردادهایی که امروزه به اصطلاح «بیمه عمر» نامیده می‌شود، بیمه گر با بیمه گذار، قراردادی را منعقد می‌سازد و طی آن تعهد می‌کند در قبال مبلغی که ماهیانه دریافت می‌کند در زمان انقضای مدت، مبلغ معینی را به بیمه گذار بدهد و هرگاه در اثنای مدت قرارداد، بیمه گذار فوت کند، بلافضله تمامی آن مبلغ را به فرد یا افرادی که نام آنها در قرارداد (به عنوان منتفع) ذکر گردیده (که ممکن است یکی از وراث یا غیر از ورثه باشد) بپردازد. با عنایت به فرض مذکور بفرمایید:

الف) آیا اساساً انعقاد چنین عقدی صحیح است؟

ب) آیا وجه پرداختی بیمه به منتفع، به عنوان ماترک متوفی محسوب می‌شود؟

پاسخ: عقد (قرارداد، عهد و پیمان) بیمه، عقد صحیحی است. البته باید شرایط کلی عقد، مانند عقل، بلوغ، اختیار و روشن بودن امور مربوط به قرارداد، در آن رعایت شود و باید طبق آن عمل شود. وجه مزبور، جنبه ارث ندارد و باید طبق ضوابط بیمه، عمل شود.

2. ماهیت بیمه عمر

سؤال: نظر خود را نسبت به سوالات زیر بیان فرمایید:

بیمه عمر حلال است یا حرام است؟!

۱) بیمه عمر، از عقود (قراردادها) است یا ایقاعات؟ (جمع لغت "ایقاع" که در فقه و علم حقوق، عمل قضایی یک طرفه ای است که دارای دو شرط باشد: الف: عمل یک طرفه باشد. ب: قابل فسخ و رد و ابطال نباشد). آیا از عقود و ایقاعات متعارف و دارای عنوان فقهی است، یا عناوین موجود منطبق بر آن نیست؟

۲) بیمه عمر، از نوع وصیت عهدی است، یا تملیکی؟

۳) با توجه به ماهیت بیمه عمر، آیا شخص بیمه شده می‌تواند مبلغی را که پس از فوت توسط بیمه، محاسبه و پرداخت می‌شود، سهم بندی نماید و برای اشخاصی (اعم از وراث شرعی، و غیر آن) وصیت کند؟

۴) در صورتی که بیمه شده، هیچ فرد و سهمی را مشخص ننماید، طبق قوانین موجود بیمه، مبلغ پرداختی توسط بیمه عمر به صورت مساوی به وراث قانونی پرداخت می‌گردد. آیا این نحوه تقسیم منطبق بر فتاوی فقهی حضرت عالی می‌باشد؟

پاسخ: جواب ۱ تا ۴: بیمه یکی از عقود مستحدثه (تازه به وجود آمده - پدیده یا محصول جدید) است که در عرف عقلا (در میان عاقلان و خردمندان) معمول است، و چنانچه شرایط عامه عقود در آن جمع باشد (شرایط رایج و عرف در میان قراردادها)، شرعاً اشکالی ندارد و باید طبق قراردادی که بسته شده عمل شود و می‌توان سهمیه افراد مورد نظر را به صورت درصدی، نه ریالی، تعیین کرد و مشمول ادله وجوب (شامل دلایل واجب بودن) وفا به عقد است.

۳) بیمه جامع زندگی

سؤال: یک شرکت بیمه، پیشنهاد بیمه جامع زندگی به من داده است. بدین صورت که من به دلخواه خودم مبلغی به عنوان سرمایه در هر سال که مدت آن حداقل ۳۰ سال است به علاوه

بیمه عمر حلال است یا حرام است؟!

در صد تورم سالانه آن، به عنوان حق بیمه می پردازم. من برای سال اول، ۵۰۰،۰۰۰ تومان و در صد تورم ۱۰ درصد انتخاب کردم و پایان ۳۰ سال حدود ۸۴ میلیون تومان باید بپردازم. شرکت بیمه در پایان ۳۰ سال، مبلغ ۲۴۳ میلیون به من بر می گرداند؛ یا یکجا یا به صورت مستمری. این مبلغ چه حکمی دارد؟

پاسخ: در صورتیکه با پولی که شما می دهید کار اقتصادی درآمدزایی انجام می دهند و از منافع آن به اضافه سرمایه مبلغ مزبور را به شما می دهند، اشکالی ندارد.

۴) بیمه عمر

سؤال: این جانب خود را بیمه کرده ام. بیمه این این جانب به این صورت می باشد که در طول ۳۰ سال در صورتی که برای من حادثه ای پیش بیاید که منجر به فوت و یا هر صدمه دیگر هم از نظر مالی و هم از نظر خسارت شود، به خانواده من تا سقف ۲۰۰ میلیون تومان کمک می کند. همچنین در صورتی که بعد از ۳۰ سال به من هیچ صدمه ای وارد نشود، بیمه مرا بازنشسته اعلام می کند و حدود ۱ میلیارد تومان به من به عنوان حق بازنشستگی می دهد. می خواهم بدانم این پول صحیح و حلال است یا خیر؟

پاسخ: این نوعی قرارداد است و آنچه در مقابل آن می گیرند مانعی ندارد.

دین مبین اسلام درباره بیمه چه نقطه نظری دارد؟

در فقه، به مواردی بر می خوریم که صورت عقد بیمه را داشته است. از جمله آنها می توان به مسئله «ضمان جریره» (ضمان جریره، قراردادی است میان دو نفر تحت شروط خاصی، مبنی بر این که اگر هر یک از آنها به طور خطاب مرتکب جنایتی شود طرف مقابل آن را جبران کند) اشاره کرد که این قرارداد در دوران جاهلیت وجود داشت و اسلام نیز آن را به رسمیت شناخت.

در حقیقت «عقد ضمان جریره» نوعی بیمه است، اما در بُعد کوچک که هر یک از طرفین، تحت شرایطی، غرامت جرایم یکدیگر را بر عهده می گیرند و در مقابل این تعهد، در شرایط خاصی، از یکدیگر ارت می برند (برای مطالعه بیشتر در این مورد مراجعه فرمایید به صفحه ۳۸۳ از جلد بیستم کتاب فقه و حقوق؛ نوشته مرتضی مطهری)

در دوران ما که زندگی صنعتی، سوانح، آسیب ها، آفات، خطرات و نگرانی هایی را در مشاغل تجاری، کارگری و... پدید آورده است، با توجه به قوانین و مقررات اسلامی، باید این نوع نگرانی ها برطرف شود و گاهی که بر اثر آتش سوزی مغازه و خانه، و یا کشتی تجاری، تمامی اموال انسان از بین می رود، با برنامه ریزی خاص، خسارت او بر طرف گردد.

تعريف بیمه:

بیمه، نوعی تعهد و پیمان میان دو شخص حقیقی یا حقوقی است که به موجب آن، یک طرف متعهد می گردد در ازای پرداخت مبلغی از سوی طرف دیگر، در صورت وقوع یا بروز حادثه، خسارت وارده بر او یا بخشی از آن را جبران نماید.

بیمه عمر حلال است یا حرام است؟!

متعهد را «بیمه‌گر»، طرف تعهد را «بیمه‌گذار» و وجه پرداختی از سوی طرف تعهد به متعهد را «حق بیمه» یا «وجه بیمه» گویند (برای مطالعه بیشتر در این مورد به صفحه ۲۱۳ از جلد دوم کتاب فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت(ع) نوشته سید محمود هاشمی مراجعه نمایید)

بیمه انواع مختلف دارد؛ مانند بیمه عمر، بیمه بهداشت و درمان، بیمه حوادث، بیمه بیکاری و بیمه شخص ثالث و... که در احکام، تفاوتی میان انواع بیمه نیست. (برای مطالعه بیشتر در این مورد به صفحه ۴۴۹ از جلد چهارم کتاب تحریر الوسیله نوشته حضرت امام خمینی (ره) مراجعه فرمایید)

بیمه یک هدف عقلایی دارد. انسان تأمین می‌گیرد و در مواردی (اگر خسارت یا حادثه ای پیش آید) غیر از تأمین، پول هم می‌گیرد. بنابراین، پولی که بیمه‌گذار می‌دهد، هرگز مصدق «لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بِيَنَّكُمْ بِالْبَاطِلِ» نیست. (ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده اید، دارایی های تان را در زندگی خویش و در میان جامعه به ناروا نخورید. این بخشی از آیه ۲۹ سوره النساء می‌باشد که متن کامل آن عبارت است از: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بِيَنَّكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَّحِيمًا.

ترجمه کامل این آیه این است: ای کسانی که ایمان آورده‌اید، اموال یکدیگر را در میان خود به باطل (از راه نامشروع) مخورید مگر آنکه تجاری از روی رضایت میان شما انجام یابد، و خودکشی نکنید و همدیگر را نکشید، و خود را به هلاکت گناه نیفکنید که همانا خداوند همواره به شما مهربان است. در بخش آخر مقاله با عنوان "تفاوت بیمه با قمار"، درباره ارتباط این بخش از آیه بیشتر صحبت شده است. "نگارنده: حامد عسگری"

حکم شرعی بیمه:

مراجع عظام تقليد در اين باره مى گويند:

گرچه بیمه عقد مستقل است اما می توان آن را در قالب عقود دیگر از قبيل صلح، اجرا نمود. اين قرارداد از عقدهای لازم به شمار می رود و جز با رضايت طرفین قابل فسخ نیست. (مراجعه فرمایید به صفحه ۸۹۳ از جلد دوم کتاب توضیح المسائل حضرت امام خمینی)

تمام اقسام بیمه با به کار بردن شرایط آن، صحیح است (البته به شرطی که رعایت دیگر قوانین شرعی و کشوری در آن شده باشد)، چه بیمه عمر باشد، یا بیمه کالاهای تجاری، یا عمارت‌ها یا کشتی‌ها و هواپیماها و یا بیمه کارمندان دولت یا موسسات، یا بیمه شهروندی و روستایی.

شرایط بیمه:

در بیمه، علاوه بر شرایطی که در سایر عقود مطرح است، از قبيل بلوغ، عقل، اختیار و غیر آنها، چند شرط دیگر معتبر است که عبارتند از:

1. تعیین مورد بیمه؛ یعنی چه شخصی یا کالایی مورد بیمه قرار گرفته است.
2. مشخص کردن دو طرف عقد که اشخاص هستند یا موسسات و یا دولت.
3. تعیین مبلغی که باید پرداخت شود.
4. مشخص کردن اقساط و زمان پرداخت آن
5. تعیین مدت بیمه

6. مشخص کردن خطرهایی که موجب خسارت می‌شود؛ مثل حریق، غرق، سرقت، وفات یا بیماری. البته می‌توان کلیه مواردی را که موجب خسارت می‌شود، به عنوان موارد خسارت قرار داد.

عقد بیمه به چند صورت اجرا می‌شود:

1. آن که بیمه گذار بگوید: «به عهده من فلان مقدار که در فلان زمان، و ماهی فلان مقدار بدهم. در مقابل آن، خسارتی که به مغازه من مثلاً از ناحیه آتش سوزی یا دزدی وارد شد، جبران نمایی» و طرف مقابل نیز قبول کند.

2. بیمه گر بگوید: «جبران خسارتی که به مؤسسه شما وارد می‌شود، مثلاً از ناحیه آتش سوزی یا دزدی، بر عهده من است و در برابر آن، فلان مقدار به من بدهی.»

لازم به ذکر است که تمام قیودی که قبل از ذکر شد، باید در هر دو صورت، معلوم شود. بیمه، نوعی تعهد و پیمان میان دو شخص حقیقی یا حقوقی است که به موجب آن، یک طرف متعهد می‌گردد در ازای پرداخت مبلغی از سوی طرف دیگر، در صورت وقوع یا بروز حادثه، خسارت وارده بر او یا بخشی از آن را جبران نماید.

بیمه با قمار چه تفاوتی دارد؟

فقها هیچ احتمال نداده اند که بیمه، در باب قمار داخل شود و وجهی هم ندارد که ما بیمه را در باب قمار داخل بدانیم. صرف به خطر انداختن، ملاک قمار نیست. برای صحت یک معامله باید

بیمه عمر حلال است یا حرام است؟!

استثناهای وجود نداشته باشد. ریشه استثناهای در معاملات، آن چیزی است که در آیه قرآن آمده که قمار هم یکی از مصداق‌های آن است: «**لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ.**»

مفهوم این است که وقتی پول شما در میان شما گردش می‌کند، بیهوده گردش نکند. یعنی به اصطلاح فقهاء با یک هدف عقلایی توأم باشد. یک وقت انسان می‌بخشد. بخشیدن در مواردی یک کار انسانی است. یعنی یک نیاز انسانی است. انسان می‌خواهد که جود (جوانمردی/بخشن) کرده باشد، این یک کار بیهوده نیست. یا وقتی انسان، کالای خود را به طرف مقابل می‌فروشد، در مقابل پول می‌گیرد. یا انسان پول می‌دهد، در مقابل از معلم، درس می‌گیرد. باز پول بیهوده گردش نکرده، ولی در مورد قمار و امور شبے قمار، پول از دست طرف بیرون می‌رود، بدون اینکه چیزی کسب کرده باشد. از نظر شارع (آورنده دین/صاحب شرع)، این پول بیهوده بیرون رفته است.

اما در مورد بیمه این طور نیست. بیمه یک هدف عقلایی دارد. انسان تأمین می‌گیرد و در مواردی (اگر خسارتی یا حادثه‌ای پیش آید) غیر از تأمین، پول هم می‌گیرد. بنابراین، پولی که بیمه گزار می‌دهد، هرگز مصدق «**لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ**» نیست.

بیمه‌گر و توانگر باشید...